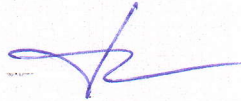

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ
УКРАЇНИ

Факультет техногенно-екологічної безпеки
Кафедра фізико-математичних дисциплін

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри
фізико-математичних дисциплін

Олександр ТАРАСЕНКО

«27» серпня 2019 р

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ВИЩА МАТЕМАТИКА»

циклу загальної (обов'язкової) підготовки
за *першим* (бакалаврським) рівнем вищої освіти
в галузі знань **26 «Цивільна безпека»**
спеціальність **261 «Пожежна безпека»**
за освітньо-професійними програмами:
«Аудит пожежної та техногенної безпеки»

Силабус розроблено згідно з робочою програмою навчальної дисципліни.

Рекомендовано кафедрою фізико-математичних дисциплін на:

2019-2020 навчальний рік, протокол від «27» серпня 2019 року №1

Перезатверджено.

Начальник кафедри фізико-математичних
Олександр ТАРАСЕНКО
(підпис)

20__ - 20__ навчальний рік, протокол від «__» ____ 20__ року №

Перезатверджено.

Начальник кафедри фізико-математичних
Олександр ТАРАСЕНКО
(підпис)

20__ - 20__ навчальний рік, протокол від «__» ____ 20__ року №

Харків 2019 рік

1. Анотація

Вища математика є універсальним інструментом при вивченні технічних дисциплін, тому є основою для сучасного науково-технічного прогресу.

В технічному вищому навчальному закладі дисципліна «Вища математика» серед інших дисциплін покликана створити базу знань на яких будується фундамент для вивчення спеціальних дисциплін. Мета її не тільки поширити і поглибити знання одержані в загальноосвітньому закладі, а перевести одержані знання в професійну спрямованість для розв'язання різноманітних прикладних та науково-технічних задач у галузі знань «Цивільна безпека».

Знання, що отримані під час вивчення навчальної дисциплін и «Вища математика» сприяють розвитку аналітичного професійного мислення та дозволяють підготувати фахівця вищої кваліфікації, сформовані компетенції якого дозволяють використовувати сучасні методи для розв'язування прикладних питань цивільного захисту і, зокрема, пожежної безпеки.

Навчальний контент розміщується у мережі Internet до якого здобувач має доступ у режимі 24/7 з будь-якого комп'ютера, що підключений до мережі та зі смартфона за наведеним посиланням (скануйте (клацніть) QR-код).

2. Інформація про викладачів

Загальна інформація	Кудін Олександр Михайлович , професор кафедри фізико-математичних дисциплін, факультету техногенно-екологічної безпеки, доктор технічних наук, с.н.с.
	м. Харків, вул. Чернишевська, 94, кабінет № . Робочий номер телефону – 707-34-77.
E-mail	@nuczu.edu.ua
Наукові інтереси*	
Професійні здібності*	- професійні знання і значний досвід педагогічної і науково-дослідної роботи (з 1994 р.) в вищих навчальних закладах м. Харкова на посадах, що відповідають або є спорідненими за змістом навчальній дисципліні, зокрема з 2012 р. в НУЦЗУ
Загальна інформація	Комяк Валентина Михайлівна , професор кафедри фізико-математичних дисциплін, факультету техногенно-екологічної безпеки, доктор технічних наук, професор.
	м. Харків, вул. Чернишевська, 94, кабінет № . Робочий номер телефону – 707-34-77.
E-mail	@nuczu.edu.ua
Наукові інтереси*	
Професійні здібності*	- професійні знання і значний досвід педагогічної і науково-дослідної роботи (з 1973 р.) в вищих навчальних закладах м. Харкова на посадах, що відповідають або є спорідненими за змістом навчальній дисципліні, зокрема з 1997 р. в НУЦЗУ

* – заповнюється за бажанням НПП.

3. Час та місце проведення занять з навчальної дисципліни

Аудиторні заняття з навчальної дисципліни «Вища математика» проводяться згідно з затвердженим розкладом. Електронний варіант розкладу розміщується на сайті Університету (<http://rozklad.nuczu.edu.ua/timeTable/group>).

Лекційні та практичні заняття проводяться в аудиторіях обладнаних наочним та демонстраційним обладнанням.

Консультації з навчальної дисципліни проводяться протягом семестру в дні та години закріплені за відповідними викладачами. В разі потреби здобувача в додатковій консультації, час погоджується з викладачем.

3. Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Пререквізити: знання отримані при вивченні математики в загальноосвітньому закладі (знання основних розділів математики передбачених

програмою загальноосвітніх закладів).

Постреквізити: Дисципліна «Вища математика» в ряду інших є основою для вивчення дисциплін обов'язкової загальної компоненти: «Основи інформаційних технологій», «Фізика»; дисциплін обов'язкової професійної компоненти: «Термодинаміка і теплопередача», «Теорія розвитку та припинення горіння», «Протипожежне водопостачання», «Страхові відносини».

5. Характеристика навчальної дисципліни

Метою викладання навчальної дисципліни «Вища математика» є ознайомлення курсантів (студентів, слухачів) з сучасним змістом та досягненнями математики, розвитку у них наукового світогляду, а також формування уміння застосовувати методи математики для вивчення спеціальних дисциплін та розв'язування прикладних питань пожежної безпеки.

Результатом вивчення дисципліни «Вища математика» є:

- спроможність здобувача пояснювати процеси впливу небезпечних чинників пожежі на навколишнє середовище; застосовувати теорії захисту людини, матеріальних цінностей і довкілля від впливу небезпечних чинників пожежі, знання математичних та природничих наук у сфері професійної діяльності.

Після вивчення дисципліни «Вища математика» згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі вищої освіти повинні набути та отримати:

знання:

- про математику як особливий спосіб пізнання світу і про загальність її понять і методів;

- сутність кожного розділу вищої математики;

- основні поняття, означення, теореми і методи вищої математики;

уміння:

- використовувати поняття і методи лінійної і векторної алгебри, аналітичної геометрії, математичного аналізу, диференціального та інтегрального числення, теорії функцій комплексної змінної й операційного числення, теорії ймовірностей і математичної статистики, диференціальних рівнянь;

- розв'язувати математичні задачі з доведенням розв'язку до практичних наочних результатів (формул, чисел, графіків, якісних висновків, тощо);

- користуватися потрібними обчислювальними засобами, таблицями і довідниками, а також іншою літературою з вищої математики;

- комунікацію: (за наявності)

- автономію та відповідальність: (за наявності)

Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач вищої освіти:

інтегральна:

- здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та проблеми, які характеризуються комплексністю та невизначеністю умов, під час практичної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування теорій та методів моніторингу та прогнозування, запобігання виникненню пожеж та їх гасіння.

загальна:

- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу;

Опис навчальної дисципліни

	Денна форма навчання
Рік підготовки	1-й
Семестр	1-й і 2-й
Обсяг кредитів ЄКТС	14
Загальна кількість годин	420 год.
Лекції	100 год.
Практичні, семінарські	110 год.
Лабораторні	0 год.
Самостійна робота	210 год.
Вид підсумкового контролю	Іспит, іспит

6. Тематичний план викладання дисципліни

Тривалість академічної години в Університеті становить 40 хвилин. Дві академічні години утворюють пару академічних годин, що триває 80 хвилин без перерви.

Тематичний план викладання дисципліни, завдання на самостійну роботу до кожного практичного і лабораторного заняття, тексти лекцій, тестові завдання для самоконтролю можна переглянути за наведеним посиланням (скануйте (клацніть) QR-код).

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН (денна форми навчання)

Ном ери моду лів і тем	Но мер пар и	Найменування модулів і тем навчальних занять. Форми підсумкового контролю	Фор ма навч альн их заня ть	Кількі сть учбов их годин
		<i>I СЕМЕСТР</i>		
М-1		<i>Модуль 1. ЕЛЕМЕНТИ ЛІНІЙНОЇ І ВЕКТОРНОЇ АЛГЕБРИ ТА АНАЛІТИЧНОЇ ГЕОМЕТРІЇ.</i>		
Т - 1		<i>Тема 1. Елементи лінійної алгебри.</i>		
	1	Матриці, дії над матрицями 1. Сума і різниця матриць. 2. Добуток матриць. 3. Знаходження оберненої матриці	Л 1	2
	2	Матриці, дії над матрицями.	ПЗ 1	2
	3	Детермінанти матриць (визначники) та їх властивості. 1. Визначники 2-го порядку. 2. Визначники 3-го порядку. 3. Властивості визначників..	Л 2	2
	4	Визначники та їх властивості.	ПЗ 2	2
	5	Розв'язання систем лінійних рівнянь. 1. Формули Крамера. 2. Матричне розв'язання систем. 3. Метод Гауса.	Л 3	2
	6	Розв'язання систем лінійних рівнянь. Ранг матриці, обернена матриця.	ПЗ 3 СРК	2 6
Т – 2		<i>Тема 2. Елементи векторної алгебри.</i>		
	7	Скалярні і векторні величини. Лінійні операції з векторами. 1. Поняття вектора. Лінійні операції з векторами. 2. Лінійна незалежність векторів, поняття про базис. 3. Базис на площині та у просторі. 4. Скалярний добуток двох векторів, кут між векторами, напрямні косинуси.	Л 4	2

	8	Лінійні операції з векторами. Скалярний добуток двох векторів 1. Розв'язання задач з використанням лінійних операцій з векторами. 2. Розв'язання задач з використанням скалярного добутку.	ПЗ 4	2
	9	Векторний і мішаний добуток векторів. 1. Векторний добуток двох векторів. 2. Мішаний добуток трьох векторів.	Л 5	2
	10	Векторний і мішаний добуток векторів. 1. Розв'язання задач з використанням векторного добутку. 2. Розв'язання задач з використанням мішаного добутку.	ПЗ 5	2
		Колінеарність і компланарність векторів	СРК	8
Т-3		Тема 3. Елементи аналітичної геометрії.		
	11	Пряма на площині. 1. Методи аналітичної геометрії. 2. Пряма на площині. 3. Взаємне розташування прямих і точок на площині.	Л 6	2
	12	Пряма на площині. 1. Розв'язання задач планіметрії з використанням різних видів рівнянь прямої.	ПЗ 6	2
		Взаємне розташування точок і прямих на площині.	СРК	2
	13	Криві другого порядку. 1. Постановка задачі. 2. Канонічні рівняння еліпса, параболи, гіперболи. 3. Властивості кривих другого порядку.	Л 7	2
	14	Криві другого порядку.	ПЗ 7	2
		Площина і пряма у просторі.	СРК	6
		Поверхні у просторі	СРК	6
	15	Контрольна робота за модулем 1.	ПЗ 8	2
М-2		Модуль 2. ВСТУП ДО МАТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ. ДИФЕРЕНЦІАЛЬНЕ ЧИСЛЕННЯ ФУНКЦІЙ ОДНІЄЇ ЗМІННОЇ.		
Т-4		Тема 4. Вступ до математичного аналізу.		

	16	Функція однієї змінної. Границя функції однієї змінної. 1. Поняття функції однієї змінної, основні визначення. 2. Властивості і види функцій. 3. Границя функції однієї змінної.	Л 8	2
	17	Границя функції однієї змінної. 1. Обчислення границь функцій однієї змінної	ПЗ 9	2
		Границя послідовності	СРК	6
	18	Основні теореми про границі. Неперервність функції. Точки розриву функції. 1. Перша і друга чудові границі. Число e , натуральний логарифм. 2. Основні теореми про границі. Неперервність функції. Точки розриву функції. 3. Нескінченно малі і нескінченно великі; еквівалентні нескінченно малі.	Л 9	2
	19	Границя функції однієї змінної. 1. Обчислення границь функцій із застосуванням основних теорем про границі.	ПЗ 10	2
		Застосування чудових границь.	СРК	6
		Нескінченно малі і нескінченно великі функції.	СРК	6
		Неперервність функції. Точки розриву функції.	СРК	2
Т – 5		Тема 5. Диференціальне числення функцій однієї змінної.		
	20	Похідна функції однієї змінної 1. Поняття похідної функції в точці, її механічне та геометричне тлумачення. 2. Рівняння дотичної і нормалі до графіка функції. 3. Правила диференціювання. 4. Таблиця похідних.	Л 10	2
	21	Похідна функції однієї змінної 1. Знаходження похідних елементарних функцій. 2. Розв'язання прикладних задач з використанням похідних.	ПЗ 11	2
	22	Диференціювання основних класів функцій 1. Диференціювання обернених, складених, неявних функцій. 2. Логарифмічне диференціювання. 3. Похідні вищих порядків.	Л 11	2

	23	Похідна функції однієї змінної 1. Диференціювання обернених, складених, неявних функцій.	ПЗ 12	2
		Похідна неявної функції	СРК	4
	24	Похідна функції однієї змінної 1. Логарифмічне диференціювання. 2. Знаходження похідних вищих порядків.	ПЗ 13	2
		Похідна вищих порядків	СРК	6
	25	Диференціал функції однієї змінної. 1. Означення диференціала функції та його геометричне тлумачення. 2. Обчислення границь з використанням правила Лопіталя	Л 12	2
	26	Диференціал функції однієї змінної. Обчислення границь з використанням правила Лопіталя	ПЗ 14	2
		Диференціали вищих порядків	СРК	4
		Інваріантність форми першого диференціала	СРК	2
	27	Контрольна робота за модулем 2	ПЗ 15	2
Г – 6		<i>Тема 6. Дослідження функцій однієї змінної.</i>		
	28	Дослідження функцій однієї змінної. 1. Загальна схема дослідження функції. 2. Локальні екстремуми функції. 3. Найбільше і найменше значення функції на інтервалі.	Л 13	2
	29	Дослідження функцій однієї змінної 1. Пошук і класифікація локальних екстремумів функцій. 2. Обчислення найбільшого і найменшого значення функції на інтервалі.	ПЗ 16	2
		Монотонність функції.	СРК	4
	30	Дослідження функцій однієї змінної . 1. Опуклість, точки перегину графіка функції. 2. Асимптоти графіка функції.	Л 14	2
		Загальна схема дослідження функції	СРК	4
	31	Дослідження функцій однієї змінної.	ПЗ- 17	2
М-3		<i>Модуль 3. НЕВИЗНАЧЕНИЙ ТА ВИЗНАЧЕНИЙ ІНТЕГРАЛИ.</i>		
Т-7		<i>Тема 7. Невизначений інтеграл.</i>		

	32	Невизначений інтеграл. 1. Поняття первісної. 2. Невизначений інтеграл і його основні властивості 3. Таблиця основних інтегралів	Л 15	2
	33	Невизначений інтеграл.	ПЗ 18	2
		1. Знаходження невизначених інтегралів за допомогою основних властивостей і таблиці.		
	34	Основні методи інтегрування. 1. Інтегрування частинами. 2. Заміна змінної у невизначеному інтегралі.	Л 16	2
	35	Основні методи інтегрування. 1. Знаходження невизначених інтегралів інтегруванням частинами. 2. Знаходження невизначених інтегралів заміною змінних.	ПЗ 19	2
	36	Інтегрування дробово-раціональних виразів. 1. Розвинення правильного раціонального дроби у суму найпростіших дроби. 2. Інтегрування раціональних дроби.	Л 17	2
	37	Інтегрування дробово-раціональних виразів.	ПЗ 20	2
	38	Інтегрування тригонометричних та ірраціональних функцій. 1. Інтегрування тригонометричних функцій. 2. Інтегрування ірраціональних функцій.	Л 18	2
	39	Інтегрування тригонометричних та ірраціональних функцій	ПЗ 21	2
		Універсальна тригонометрична підстановка.	СРК	6
		Підстановка Ейлера.	СРК	6
T-8		Тема 8. Визначений інтеграл.		
	40	Визначений інтеграл. 1. Поняття визначеного інтеграла і його основні властивості. 2. Формула Ньютона – Лейбниці. 3. Методи інтегрування визначеного інтеграла.	Л 19	2
	41	Визначений інтеграл.	ПЗ 22	2
	42	Невласні інтеграли. 1. Невласні інтеграли 1-го роду. 2. Невласні інтеграли 2-го роду.	Л 20	2
	43	Невласні інтеграли.	ПЗ 23	2

		Абсолютна і умовна збіжність невласних інтегралів.	СРК	6
	44	Контрольна за модулем 3	ПЗ 24	2
		2 СЕМЕСТР		
М4		Модуль 4. ФУНКЦІЯ КІЛЬКОХ ЗМІННИХ		
Т-9		Тема 9. Диференціальне числення функцій кількох змінних.		
	45	Функції кількох змінних. 1. Поняття функції кількох змінних. 2. Частинні похідні. Геометричне тлумачення частинних похідних функції двох змінних. 3. Похідна за напрямком, градієнт функції.	Л 21	2
	46	Функції кількох змінних. 1. Знаходження частинних похідних. 2 Обчислення похідної за напрямом і градієнта функції.	ПЗ 25	2
		Частинні похідні вищих порядків.	СРК	6
	47	Функції кількох змінних. 1. Повний диференціал функції кількох змінних, його геометричне тлумачення для функції двох змінних. 2. Локальні екстремуми функції двох змінних.	Л 22	2
	48	Функції кількох змінних. 1. Знаходження і класифікація локальних екстремумів функції двох змінних.	ПЗ 26	2
		Умовні екстремуми.	СРК	6
Т-10		Тема 10. Інтегрування функцій кількох змінних.		
	49	Подвійні інтеграли. 1. Поняття подвійного інтеграла та його властивості. 2. Обчислення подвійних інтегралів за допомогою повторного інтегрування.	Л 23	2
	50	Подвійні інтеграли. 1. Обчислення подвійних інтегралів за допомогою повторного інтегрування.	ПЗ 27	2
	51	Криволінійні інтеграли. 1. Криволінійні інтеграли 1-го роду. 2. Криволінійні інтеграли 2-го роду.	Л 24	2

	52	Деякі застосування подвійних і криволінійних інтегралів. 1. Застосування подвійних інтегралів в геометрії і механіці. 2. Застосування криволінійних інтегралів в геометрії і механіці.	Л 25	2
		Інтегрування функцій кількох змінних.	СРК	6
	53	Застосування подвійних і криволінійних інтегралів	ПЗ-28	2
	54	Контрольна за модулем 4	ПЗ 29	2
М – 4		Модуль 5. ЕЛЕМЕНТИ ТЕОРІЇ ФУНКЦІЙ КОМПЛЕКСНОЇ ЗМІННОЇ. ЗВИЧАЙНІ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ.		
Т – 11		Тема 11. Функція комплексної змінної.		
	55	Комплексні числа. 1. Комплексні числа в алгебраїчній формі. 2. Комплексні числа в показовій і тригонометричній формах. 3. Дії з комплексними числами.	Л 30	2
	56	Дії з комплексними числами.	ПЗ 30	2
	57	Дії з комплексними числами. Корінь і степінь комплексного числа.	ПЗ 31	2
		Диференціювання та інтегрування функції комплексної змінної.	СРК	6
Т – 12		Тема 12. Диференціальні рівняння 1-го порядку.		
	58	Диференціальні рівняння 1-го порядку. 1. Основні означення. 2. Задача Коші. 3. Диференціальні рівняння з відокремлюваними змінними.	Л 27	2
		Загальний, частинний і особливий розв'язки рівнянь.	СРК	6
	59	Диференціальні рівняння з відокремлюваними змінними.	ПЗ 32	2
	60	Інтегрування основних класів диференціальних рівнянь першого порядку. 1. Однорідні рівняння. 2. Лінійні рівняння.	Л 28	2
		Диференціальні рівняння у повних диференціалах.	СРК	6

Т – 13	Тема 13. Диференціальні рівняння 2-го порядку.		
	61	Диференціальні рівняння 2-го порядку. 1. Загальні означення. 2. Інтегрування деяких диференціальних рівнянь шляхом зниження порядку. 3. Загальні відомості про лінійні диференціальні рівняння.	Л 29 2
	62	Інтегрування диференціальних рівнянь шляхом зниження порядку. Задача Коші.	ПЗ 33 6
	63	Лінійні однорідні диференціальні рівняння. 1. Структура загального розв'язку. 2. Лінійні однорідні диференціальні рівняння зі сталими коефіцієнтами. 3. Характеристичне рівняння і загальний розв'язок.	Л 30 2
	64	Лінійні однорідні диференціальні рівняння зі сталими коефіцієнтами. Лінійно незалежні функції. Вронскіан.	ПЗ 34 6
	65	Лінійні неоднорідні диференціальні рівняння зі сталими коефіцієнтами. 1. Структура загального розв'язку. 2. Методи розв'язання деяких класів рівнянь.	Л 31 2
	66	Лінійні неоднорідні диференціальні рівняння зі сталими коефіцієнтами Метод Лагранжа розв'язку лінійних неоднорідних диференціальних рівнянь.	ПЗ 35 2
		Розв'язання лінійних неоднорідних диференціальних рівнянь.	СРК 6
	Тема 14. Операційне числення.		
	Т-14	67	Перетворення Лапласа. 1. Оригінал і зображення. 2. Властивості зображень. 3. Зображення деяких елементарних функцій.
	68	Відшукування зображень за допомогою перетворень Лапласа. Таблиця оригіналів і зображень.	ПЗ 36 6
	69	Визначення оригіналу за зображенням. 1. Основні властивості перетворень Лапласа. 2. Метод невизначених коефіцієнтів.	Л 33 2
	70	Визначення оригіналу за зображенням.. Диференціювання і інтегрування зображень.	ПЗ 37 6

	71	Розв'язання диференціальних рівнянь операційним методом. 1. Перехід від оригіналу до зображення 2. Функція Гріна 3. Знаходження оригіналу	Л 34	2
	72	Розв'язання диференціальних рівнянь операційним методом.	ПЗ 38	2
		Розв'язання систем диференціальних рівнянь.	СРК	6
	73	Контрольна робота за модулем 5.	ПЗ- 39	2
М –6		Модуль 6. РЯДИ. ЕЛЕМЕНТИ ТЕОРІЇ ЙМОВІРНОСТЕЙ ТА МАТЕМАТИЧНОЇ СТАТИСТИКИ		
Т-15		Тема 15. Числові ряди		
	74	Знакододатні ряди 1. Основні означення 2. Необхідна умова збіжності 3. Достатні ознаки збіжності. Ознака порівняння 4. Ознаки Д'Аламбера і Коші	Л-35	
	75	Знакододатні ряди	ПЗ 40	2
		Знаходження суми знакододатнього ряду	СРК	4
		Інтегральна ознака Коші	СРК	4
	76	Збіжність знакозмінних рядів 1. Ознака Лейбниця, оцінка залишку ряду 2 Абсолютна і неабсолютна збіжність	Л 36	2
	77	Знакозмінні ряди	ПЗ 41	2
		Властивості абсолютно збіжних рядів	СРК	4
Т-16		Тема 16. Функціональні ряди		
	78	Функціональні і степеневі ряди 1. Функціональні ряди 2. Степеневі ряди. Інтервал і радіус збіжності	Л-37	2
		Властивості рівномірно збіжних рядів	СРК	4
	79	Радіус збіжності степеневих рядів	ПЗ 42	2
		Геометрична прогресія і еталонні ряди	СРК	4

	80	Ряди Тейлора і Маклорена. Застосування рядів у наближених обчисленнях 1. Розкладання у ряди Тейлора і Маклорена 2. Розкладання елементарних функцій у степеневі ряди 3. Застосування рядів у наближених обчисленнях	Л 38	2
		Диференціювання і інтегрування степеневих рядів	СРК	2
	81	Застосування рядів у наближених обчисленнях	ПЗ 43	2
		Інтегрування диференціальних рівнянь методом розкладання у степеневі ряди	СРК	4
T-17		Тема 17. Ряди Фур'є		
	82	Ортогональні функції і ряд Фур'є 1. Ортогональні системи функцій 2. Узагальнений ряд Фур'є 3. Ряди Фур'є деяких класів функцій	Л 39	2
		Різні системи ортонормованих функцій	СРК	2
	83	Тригонометричний ряд Фур'є	ПЗ 44	2
		Метод Фур'є розв'язання крайових задач	СРК	2
T – 18		Тема 18. Елементи теорії ймовірностей		
	84	Подія і ймовірність 1. Предмет теорії ймовірностей 2. Простір елементарних подій 3. Класичне визначення ймовірності. Властивості ймовірності. Статистична та геометричні ймовірності 4. Елементи комбінаторики	Л 40	2
		Аксіоматичне означення ймовірностей	СРК	2
	85	Елементи комбінаторики. Обчислення ймовірностей	ПЗ 45	2
	86	Теореми додавання та множення ймовірностей 1. Додавання ймовірностей несумісних подій 2. Множення ймовірностей незалежних подій 3. Множення ймовірностей залежних подій	Л 41	2
		Повна група подій	СРК	2
		Підрахунок ймовірностей	СРК	2
	87	Наслідки теорем додавання і множення ймовірностей 1. Формула повної ймовірності 2. Формули Байєса	Л 42	2

	88	Теореми додавання та множення ймовірностей, їх наслідки	ПЗ 46	2
	89	Формули Бернуллі, Пуасона, Муавра-Лапласа 1. Формула Бернуллі 2. Формула Пуассона 3. Локальна та інтегральні теореми Лапласа	Л 43	2
	90	Дискретні випадкові величини, закони розподілу. 1. Означення та класифікація випадкових величин 2. Закон розподілу ймовірностей 3. Біноміальний закон розподілу	Л 44	2
	91	Дискретні випадкові величини, закони розподілу.	ПЗ 47	2
	92	Неперервні випадкові величини 1. Інтегральна функція розподілу 2. Щільність розподілу 3. Рівномірний, нормальний та показниковий закони розподілу	Л 45	2
		Ймовірність влучення в інтервал	СРК	2
	93	Неперервні випадкові величини	ПЗ 48	2
	94	Числові характеристики дискретних та неперервних випадкових величин 1. Математичне сподівання 2. Дисперсія	Л 46	2
	95	Числові характеристики дискретних та неперервних випадкових величин	ПЗ 49	2
		Двовимірні випадкові величини	СРК	4
Т – 19		Тема 19. Елементи математичної статистики		
	96	Вибірковий метод 1. Статистичний розподіл вибірки 2. Емпірична функція розподілу 3. Полігон і гістограма	Л 47	2
	97	Вибірковий метод	ПЗ 50	2
		Інтервальний варіаційний ряд.	СРК	2

98	Точкові та інтервальні оцінки параметрів розподілу 1. Точкові оцінки, їх властивості 2. Оцінки для математичного сподівання і дисперсії 3. Надійність і довірчий інтервал 4. Оцінки параметрів нормального розподілу	Л 48	2
99	Точкові та інтервальні оцінки параметрів розподілу	ПЗ 51	2
	Методи знаходження точкових оцінок	СРК	2
100	Перевірка статистичних гіпотез 1. Гіпотези і критерії 2. Перевірка гіпотез про вибіркове середнє 3. Перевірка гіпотез при вибіркочув дисперсію	Л 49	2
101	Гіпотези про середнє і дисперсію	ПЗ 52	2
102	Перевірка гіпотез про закони розподілу 1. Оцінка інтегральної функції розподілу і щільності розподілу 2. Критерії злагоди	Л 50	2
103	Критерії злагоди	ПЗ 53	2
104	Кореляційний зв'язок між випадковими величинами 1. Кореляційний зв'язок між випадковими величинами 2. Метод найменших квадратів	ПЗ 54	2
	Критерій згоди Колмогорова	СРК	2
105	Контрольна робота за модулем 6	ПЗ 55	2

Денна форма

Разом: за I семестр – 178 годин;
в т.ч. лекцій (Л) – 40 годин;
практичних занять (ПЗ) – 48 годин;
контрольних робіт – 3

Іспит
Разом аудиторних занять – 88 годин
Самостійна робота курсантів (СРК) – 90 годин
Обсяг 6 кредитів

Разом : за II семестр – 242 годин;
в т.ч. лекцій (Л) – 60 годин;
практичних занять (ПЗ) – 62 годин;
контрольних робіт – 4

Іспит
Разом аудиторних занять – 122 годин;
Самостійна робота курсантів (СРК) – 120 годин.

Обсяг 8 кредитів

Разом: за I-II семестри – 420 годин; в т.ч. лекцій (Л) – 100 годин; практичних занять (ПЗ) – 110 годин; контрольних робіт – 7	Разом аудиторних занять – 210 години Самостійна робота курсантів (СРК) – 210 години Обсяг 14 кредитів
---	---

7. Список рекомендованої літератури

Основна

1. Басманов О.Є., Кириченко І.К., Мігунова Л.В., Сознік О.П.. Вища математика. Х.: АПБУ, 2003.
2. Говаленков С.В., Комяк В.М., Мігунова Л.В., Тарасенко О.А.. Теорія ймовірностей і математична статистика. Х.: АПБУ, 2003.
3. Агапова І.С., Сознік О.П. Теорія ймовірностей і математична статистика. Х.: НУЦЗУ, 2011. – 297 с.
4. Клименко В.Г., Ольшанський В.П., Склепус М.Г. Лекції з загального курсу вищої математики. Границі та похідна. Х.: ХІПБ, 1997.
5. Афоніна Т.В., Ольшанський В.П. Ряди. К.: 1996.
6. Тевяшев А.Д., Литвин О.Г., Кривошеєва Г.М. та ін. Вища математика у прикладах та задачах у 3 ч. Х.: ХНУРЕ, 2002.
7. Тевяшев А.Д., Литвин О.Г., Кривошеєва Г.М. та ін. Вища математика у прикладах та задачах у 4 ч. Х.: ХНУРЕ, 2002.
8. Мунтян В.К., Підгорний О.Г. Вища математика: практикум.- Х.: НУЦЗУ, 2011.- 159 с.
9. Мунтян В.К., Говаленков С.В. Вища математика: методичні рекомендації з організації самостійної роботи при вивченні дисципліни.- Х.: НУЦЗУ, 2015.- 213с.

Додаткова:

10. Давидов М.О. Математичний аналіз: у 3 ч., К.: ВШ, 1990.
11. Шкіль М.І. Математичний аналіз: у 2 ч., К.: ВШ, 1978.
12. Шиманський І.Є. Математичний аналіз. К.: Рад. школа, 1960.
13. Шефтель З.Т. Теорія ймовірностей. Навч. пос. для вузів. К.: ВШ, 1994.

Методичні вказівки

14. Вища математика. Розділи: Лінійна і векторна алгебра, аналітична геометрія, диференціальне числення. Методичні вказівки до виконання контрольних робіт. Для слухачів заочної форми навчання. (видання 2) Укладачі: С.Д. Світлична, О.Є. Басманов, О.А. Тарасенко. – Харків: УЦЗУ, 2008. – 36 с.

15. Вища математика. Розділи: Інтегральне числення. Функції кількох змінних. Методичні вказівки до виконання контрольних робіт. Для слухачів заочної форми навчання. (видання 2). Укладач: С.Д. Світлична. – Харків: УЦЗУ, 2008. – 27 с.

16. Мунтян В.К., Говаленков С.В. Вища математика. Методичні рекомендації з організації самостійної роботи при вивченні дисципліни. - Харків: НУЦЗУ, 2015. – 214 с.

Інформаційні ресурси:

1. <http://192.168.1.1>. – внутрішній сайт НУЦЗУ, фонд методичних матеріалів.
2. <http://fteb.nuczu.edu.ua/uk/navchalni-pidrozdily/kafedra-fizyko-matematychnykh-dystsyplin>
– сайт кафедри фізико-математичних дисциплін (методичні матеріали).

8. Оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти

Оцінювання результатів навчання з дисципліни «Вища математика» здійснюється за накопичувальною бально-рейтинговою системою, основною метою якої є регулярна і комплексна оцінка результатів навчальної діяльності та сформованості компетентностей.

Для оцінювання компетентностей здобувачів використовуються наступні шкали:

- рейтингова шкала оцінювання – ЄКТС;
- накопичувальна шкала – 100-бальна;
- національна шкала – 4-х бальна.

Усі види контролю оцінюються у національній та рейтинговій шкалі ЄКТС, та переводяться до стобальної шкали.

Сума балів, накопичених здобувачем вищої освіти за виконання всіх видів поточних навчальних завдань (робіт) на практичних (семінарських) заняттях та на підсумковому модульному контролі, свідчить про ступінь оволодіння ним програмою навчальної дисципліни на конкретному етапі її вивчення. Протягом семестру студенти можуть набрати від 0 до 100 балів, що переводяться у національну шкалу оцінювання і відповідно у шкалу ЄКТС. Кількість балів відповідає певному рівню засвоєння дисципліни:

Оцінка			Визначення
Нац.	ECTS	Бали	
5	A відмінно	90-100	Повно та ґрунтовно засвоїв всі теми навчальної програми вміє вільно та самостійно викласти зміст всіх питань програми навчальної дисципліни, розуміє її значення для своєї професійної підготовки, повністю виконав усі завдання кожної теми та поточного модульного контролю в цілому. Брав участь в олімпіадах, конкурсах, конференціях.
4	B дуже добре	80-89	Недостатньо повно та ґрунтовно засвоїв окремі питання робочої програми. Вміє самостійно викласти зміст основних питань програми навчальної дисципліни, виконав завдання кожної теми та модульного поточного контролю в цілому.
	C добре	65-79	Недостатньо повно та ґрунтовно засвоїв деякі теми робочої програми, не вміє самостійно викласти зміст деяких питань програми навчальної дисципліни. Окремі завдання кожної теми та модульного поточного контролю в цілому виконав не повністю.
3	D задовільно	50-54	Засвоїв лише окремі теми робочої програми. Не вміє вільно самостійно викласти зміст основних питань навчальної дисципліни, окремі завдання кожної теми модульного контролю не виконав.
	E достатньо	55-64	Засвоїв лише окремі питання навчальної програми. Не вміє достатньо самостійно викласти зміст більшості питань програми навчальної дисципліни. Виконав лише окремі завдання кожної теми та модульного контролю в цілому.
2	FX незадовільно	35-49	Не засвоїв більшості тем навчальної програми не вміє викласти зміст більшості основних питань навчальної дисципліни. Не виконав більшості завдань кожної теми та модульного контролю в цілому.
	F незадовільно	1-34	Не засвоїв навчальної програми, не вміє викласти зміст кожної теми навчальної дисципліни, не виконав модульного контролю.

Підсумкова оцінка за дисципліну формується з урахуванням результатів наступних видів контролю та відповідних коефіцієнтів:

1 семестр (іспит)											
Поточне тестування та самостійна робота											Сума
Модуль №1			Модуль №2			Модуль №3					
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7		T8			100
10	10	10	10	10	20	10		20			

2 семестр (іспит)											
Поточне тестування та самостійна робота											Сума
Модуль №4		Модуль №5				Модуль №6					
T9	T10	T11	T12	T13	T14	T15	T16	T17	T18	T19	100
5	5	10	10	10	10	10	10	10	10	10	

**Таблиця відповідності
результатів контролю знань за різними шкалами з навчальної дисципліни**

Сума балів за 100-бальною шкалою	Оцінка в ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		Екзамен, диф. залік	залік
90-100 (та вище з урахуванням необов'язкових завдань)	A	відмінно	зараховано
80-89	B	добре	
65-79	C		
55-64	D	задовільно	
50-54	E		
35-49	FX	незадовільно	незараховано
1-34	F		

Навчальна дисципліна загалом оцінюється за 100-бальною шкалою за кожний семестр. Приклади всіх видів контролю можна переглянути за наведеним посиланням (скануйте (клацніть) QR-код).

9. Політика викладання навчальної дисципліни

1. Сумлінне виконання розкладу занять з навчальної дисципліни (здобувачі вищої освіти, які запізнилися на заняття, до заняття не допускаються).

2. Активна участь в обговоренні навчальних питань, попередня

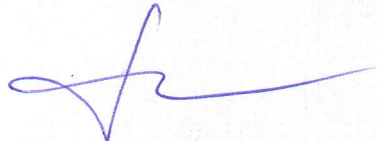
підготовка до практичних і лабораторних занять, якісне і своєчасне виконання завдань та обов'язкове виконання самостійних завдань наданих викладачем.

3. Користуватися мобільними пристроями під час заняття дозволяється тільки з дозволу викладача і тільки з навчальною метою.

4. На кожен тестовий контроль відводиться не більш 3 спроб, з яких зараховується одна спроба з максимальною кількістю балів.

5. Дозволяється перескладання будь-якого експрес-контролю. При цьому зараховується середня з усіх спроб перескладання.

Розробник:

Олександр ТАРАСЕНКО